

[Estrup]

grammet siden 1975. DVU har taget hul på den langsigtede forskningsbudgettering.

Det, institutionerne har brug for nu, er sikkerhed for, at planlægning ikke alene forpligter institutionerne, men også ministeriet. Principielt burde forpligtelsen være helt gensidig, bl.a. for at bevillingerne er sikrede i den periode, der ligger godkendte planer for. Dette er måske i første omgang at vente for meget. Derfor er jeg indtil videre tilfreds med det udspil, som undervisningsministeren lagde frem for rektorerne i sidste uge. Jeg synes, det er glædeligt, at man nu vil forsøge at give længere frister til omstillingsprocessen.

Uanset hvor god planlægningen bliver, kan det dog næppe undgås, at vi i de kommende år kommer i situationer, hvor afskedigelser kan blive aktuelle på institutionerne. Det er ikke acceptabelt, hvis de alene skal ske på basis af anciennitet. Lærerstabene på universiteter og højere læreanstalter er bygget op omkring faglige kvalifikationer. Vi kan ikke se bort fra de faglige kriterier i en nedskæringssituation, og det gælder, uanset om organisationerne måtte hælde til rene anciennitetshensyn. Men i den aktuelle situation må man sige, at ministeriet har forsynet institutionerne med et vandtæt alibi: med de givne korte varsler er det simpelt hen umuligt at gennemføre faglige vurderinger. Derfor tvinges man til at afskedige de yngste, i mange tilfælde forskere, der kun er lidt ældre end dem, der sluses ind gennem forskerrekrueringsplanen. Det er næsten ikke til at forsvare.

Jeg synes, ministeren må se i øjnene, at der påhviler ham et ansvar for, at der foregår en fagligt forsvarlig procedure på dette område. Man kan ikke vente, at institutioner med ansvaret placeret i kollegiale og demokratisk valgte organer alene kan løfte denne byrde.

De videregående uddannelser står over for en lang række problemer både på kort og på lang sigt, men forårets hændelser bør ikke gentages. Derfor vil jeg gerne på det radikale venstres vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget understreger, at den nødvendige omstilling inden for de videregående uddannelser også i den aktuelle situation må

ske ud fra en ansvarlig faglig planlægning i nøje samarbejde med institutionerne.

Derfor opfordrer folkettinget undervisningsministeren til, hvor de rådgivende forskningsorganer, især PRF, finder det fornødent, at udskyde endelig beslutning om omstillingerne til efteråret 1985, således at der bliver den fornødne tid til at vurdere konsekvenser og rådgive om alternativer, og således at endelig beslutning tages på basis af denne faglige rådgivning med deraf følgende justeringer af budgettet førstkomende år.

Samtidig opfordrer folkettinget universiteterne og de højere læreanstalter til at fremme omstillingen til uddannelser med gode beskæftigelsesmuligheder og herunder give forsknings kvaliteten afgørende vægt ved disponeringen af personaleresourcerne.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Jeg vil gerne afslutningsvis tilføje, at dette naturligvis betyder, at universiteterne må fortsætte det igangværende arbejde med at fastlægge indholdet af finanslovsforslaget for 1986, således at der herigennem skabes det nødvendige grundlag for den faglige evaluering og rådgivning, som specielt PRF pålægges. Jeg vil gerne bede ministeren om at bekræfte, at det også vil være hans opfattelse, hvis dette dagsordensforslag vedtages.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil godt i fortsættelse af hr. Estrups allersidste ord spørge, om det også betyder, at universiteterne skal gå videre i processen og dermed altså sætte navne eller CPR-numre, eller hvad man nu vil kalde det, på de afskedigelser, der skal foretages.

Det, der bringer mig herop, er hr. Estrups bemærkninger om besparelserne i 1980. Hr. Estrup citerede ganske korrekt, at der var sparet 100 mill. kr. på de videregående uddannelser, og hr. Estrup citerede også korrekt, at det var udtryk for et politisk forlig. Det eneste, hr. Estrup glemte at fortælle i den forbindelse – jeg havde nemlig som un-